

Vlaams
Parlement

vergadering **C139**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Innovatie en Wetenschapsbeleid

van 26 februari 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Jan Hofkens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de overdracht van het Ervaringsfonds aan het Vlaamse Gewest – 1143 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de externe WEP-promotoren – 932 (2014-2015)	4
VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het Vlaamse beleid om stress en burn-out op het werk te voorkomen – 953 (2014-2015)	9
VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de onderwijskwalificerende opleidingstrajecten (OKOT's) en de begeleiding achteraf binnen de VDAB – 1086 (2014-2015)	15
VRAAG OM UITLEG van Jan Hofkens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de ESF-projectoproep voor WerkInleving voor Jongeren (WIJ!) – 1131 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de extra werkinlevingstrajecten en de inschakeling van sportclubs in het stelsel – 1190 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Yasmine Kherbache aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de oproep WIJ! (WerkInleving voor Jongeren) – 1214 (2014-2015)	19

VRAAG OM UITLEG van Jan Hofkens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de overdracht van het Ervaringsfonds aan het Vlaamse Gewest – 1143 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Sabine Vermeulen

De voorzitter: De heer Hofkens heeft het woord.

De heer Jan Hofkens (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, diverse maatregelen, ook op Vlaams niveau, zijn erop gericht om werknemers langer aan het werk te houden en de uittrede uit de arbeidsmarkt uit te stellen. Deze – terecht – beleidskeuze noopt ook om na te denken over duurzame tewerkstelling van oudere werknemers en een leeftijdsbewust personeelsbeleid.

Met de zesde staatshervorming werden met ingang vanaf 1 juli 2014 de bevoegdheid en de middelen inzake het zogenaamde Ervaringsfonds overgedragen aan het Vlaamse Gewest.

Het Ervaringsfonds werd in 2004 opgericht en was een directie binnen de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg. Het fonds verschaft toelagen aan werkgevers die een leeftijdsbewust personeelsbeleid voeren, met als doel de fysieke belasting en/of psychosociale druk in de werkomgeving voor oudere werknemers te verminderen. Om in aanmerking te komen voor de toelage dient de werkgever projecten in te dienen die een onmiddellijke en directe verbetering voor de oudere werknemer met zich meebrengen. In deze context kan onder meer gedacht worden aan de mogelijkheid zoals een functiewijziging, zodat de meer ervaren werknemer de kans krijgt om nieuwe ervaringen op te doen. Een andere optie is het werk van oudere werknemers fysiek lichter te maken met behulp van hulpmiddelen en tools. Ten slotte kan de werkgever ook opteren om de inzetbaarheid van deze werknemers te verbeteren door middel van het aanbieden van diverse opleidingen.

Met het oog op de regionalisering van deze bevoegdheid, werden aan het laatst gepubliceerde jaarverslag van het werkingsjaar 2012 een aantal 'lessons learned' en aanbevelingen toegevoegd met het oog op toekomstig beleid. In een advies van 25 februari 2014 benadrukten de sociale partners binnen de Nationale Arbeidsraad "de waarde van de specifieke aanpak van het Fonds" en pleitten zij ervoor "dat inzake de arbeidsparticipatie van oudere werknemers ook in de toekomst de samenwerking met de sectoren behouden blijft". Bovendien blijkt uit advies nummer 1922 van eind januari 2015 dat de sociale partners binnen de Nationale Arbeidsraad unaniem tevreden zijn over de resultaten die via het Ervaringsfonds werden bereikt. Thans blijft het onduidelijk of, en in welke vorm, de activiteiten en taken van het Ervaringsfonds zullen worden voortgezet, en wat er met de expertise die gedurende tien jaar werd opgebouwd, zal gebeuren.

Minister, welke intenties hebt u ten aanzien van het Ervaringsfonds? Zal dit behouden blijven, en worden de hiervoor ingezette mensen en middelen geïntegreerd in de Vlaamse administratie?

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, het Ervaringsfonds is door de regering-Verhofstadt II ingevoerd in het kader van het Generatiepact. Het was de eerste echte ingreep om mensen langer aan het werk te houden. Omdat het een evenwichtig pakket moest zijn, werd het Ervaringsfonds opgericht om oog te hebben voor werkbaar werk voor oudere werknemers:

werknemers die minder kansen kregen om vervroegd uit te treden via het toenmalige brugpensioen. Helaas heeft het Ervaringsfonds nooit veel van zich laten horen. Misschien is het wel een gemiste kans. Nu het in Vlaamse handen is, kunnen we alleen maar hopen dat het toch prominenter zal worden ingezet voor de projecten om oudere werknemers te helpen langer aan de slag te blijven.

Ik heb over het Ervaringsfonds een schriftelijke vraag gesteld. Onder meer heb ik gevraagd naar de financiële reserves en het budget. Dit soort technische vragen ga ik hier niet herhalen. Er is wel één vraag die hier relevant is. Minister, hebt u de ambitie om dit fonds een grotere plaats onder de zon te geven? Hebt u de ambitie om van het fonds een prominentere speler te maken zodat de herkenbaarheid en de efficiëntie worden verhoogd?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, collega's, vanaf 1 april 2015 komt het volledige beheer en de uitvoering van het Ervaringsfonds naar Vlaanderen over. Mijn eerste bekommernis is dat deze transitie vlot verloopt en het Ervaringsfonds vlot voortgezet kan worden. Het Ervaringsfonds wordt ingebed in het Departement Werk en Sociale Economie. Mijn administratie is reeds geruime tijd bezig met de voorbereiding van de komst van het Ervaringsfonds. Zo werd het beheer en de uitvoering van de maatregel verkend en werd kennisgemaakt en informatie uitgewisseld met de nieuwe personeelsleden.

Er komen zeven personeelsleden over op 1 april, onder wie de coördinator, twee projectontwikkelaars, drie dossierbehandelaars en een secretariaatsmedewerker. Dat is heel wat expertise die overkomt en die kan en zal worden ingeschakeld. Ook de middelen werden intussen ingeschreven in de Vlaamse begroting. Bij de begrotingsopmaak was er zowel qua vastleggingskrediet (VAK) als qua vereffeningskrediet (VEK) 3.057.000 euro ingeschreven. We zitten wel met één probleem, namelijk een stock aan dossiers uit 2014, die de federale overheid blijkbaar niet betaald heeft. Dat is een probleem, want als wij die dan wel zouden honoreren, is er geen ruimte in 2015, wat ook geen goede zaak zou zijn.

Op lange termijn zie ik mogelijkheden voor wat heroriëntering en inbedding in ons Vlaams instrumentarium, om ze zo in de toekomst een duidelijkere plaats in ons totale instrumentarium te geven.

De voorzitter: De heer Hofkens heeft het woord.

De heer Jan Hofkens (N-VA): Minister, bedankt voor uw antwoord. Ik ben ook niet overtuigd dat we de vorm zoals die bestond, moeten bewaren. Voor mij is de vorm ondergeschikt aan de doelstelling. Ik ben heel blij dat u zegt dat die doelstelling haar plaats zal krijgen binnen het gekende instrumentarium. Er zijn zeven mensen bij gekomen. Dat is toch wat extra mankracht. Als we van mensen vragen om langer te werken, moeten we ook nadenken over hoe we dat kunnen faciliteren. Dat is geen evidentie. Ik weet dat u daarmee bezig bent. Ik ben blij met uw engagement om dit verder te integreren in het beleid.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de externe WEP-promotoren – 932 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Sabine Vermeulen

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Minister, mijn eerste vraag gaat over de externe WEP-promotoren (Werkervaringsprojecten). De afgelopen maanden hebben we vanuit die sector heel wat signalen ontvangen over de op til zijnde veranderingen. Sommige signalen zijn voorzichtig positief, andere zijn genuanceerd, maar sommige signalen zijn ook vragend van aard. Mensen zitten nog met heel wat vragen en onduidelijkheden. Wij hebben met enkele actoren aan tafel gezeten en hebben afgesproken dat wij de onduidelijkheid die ze voelen en de vragen die ze hebben, hier aan u zouden voorleggen, om zo wat meer klaarheid te proberen scheppen.

De eerste vraag gaat over de overgangperiode. De omkaderingskost voor de WEP-promotoren wordt berekend volgens een percentage van de doelgroep-werknemers. Door het uitdoven van het WEP vanaf 1 april 2015 bevinden de WEP-promotoren zich tijdens de overgangperiode tot 30 september in de situatie dat hun personeel nog in functie dient te blijven, terwijl de betoelaging daarvoor vermindert naargelang een doelgroepwerknemer niet meer vervangen wordt. Kan als element in de overgangperiode de omkaderingspremie van het eerste kwartaal van 2015 tijdens deze periode behouden blijven?

Een tweede vraag betreft de beleidsinformatie. De circa 450 WEP-promotoren hebben een divers aanbod en expertise. In een aantal gevallen kan die misschien via het werkplekklaren verder benut worden, in andere gevallen zou mogelijk een oriëntatie naar lokale diensteneconomie of maatwerkafdeling bijdragen tot wat u 'door de bomen beter het bos kunnen zien' hebt genoemd. Hebt u al contact gehad met de groep van WEP-promotoren om ook hun expertise en kennis mee te nemen bij de beleidsvorming rond de eenmaking van de werkervaringstrajecten? Zo neen, bent u dat nog van plan en wanneer?

Sommige externe WEP-promotoren maken zich ook zorgen over de tendering. Is het de bedoeling dat het werkplekklaren uitsluitend via tendering zal worden aangeboden? Indien ja, welke redenen zijn er daartoe? Kan er, eventueel daarnaast, ook met specifieke subsidies worden gewerkt met het oog op promotoren waarvan de meerwaarde voor de sociale economie afdoende kan worden aangetoond en waarvoor de bestaande decreten of de tendering minder of niet in aanmerking komen?

Gelet op de WEP-problematiek, wanneer worden de uitvoeringsbesluiten van het Decreet Lokale Diensteneconomie van toepassing? Kan, samenhangend met de ingezette overgangperiode van WEP-plus, een opening gecreëerd worden binnen dit decreet of binnen het Maatwerkdecreet, zodat verdienstelijke WEP-promotoren hier een aanvraag kunnen doen?

Binnen de doelgroepen van de sociale economie zijn er grote verschillen naargelang bijvoorbeeld de doorstromingsmogelijkheid en de aard en duurtijd van het traject dat daartoe noodzakelijk is. Eerder hebt u aangegeven een debat te willen voeren over een betere integratie van artikel 60'ers en PWA'ers (Plaatselijk Werkgelegenheidsagentschap) in de sociale economie. Welke vorm is voor welke doelgroep het meest geschikt? Een modale PWA'er heeft bijvoorbeeld weinig doorstromingskansen en heeft meer baat bij een vorm van deeltijdse inkomensverwerving vanuit arbeid. Veel artikel 60'ers hebben zowel nood aan attitudetraining als aan reële werkervaring en een inkomen. Wanneer krijgen wij zicht op dat beleid en op de modaliteiten van de hervorming van de werkervaringsinstrumenten? Zijn daarover al gesprekken gevoerd met minister Homans en de sociale partners? Wat was het resultaat daarvan? Hoe zal het verdere debat daarover verlopen?

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp.a): Minister, wij ontvangen allemaal met de regelmaat van de klok bezorgde signalen vanuit de sector, vooral over de overgang en over hoe het kader er in de toekomst zal uitzien. Ik verneem dat u in overleg bent met de VDAB en de sector en dat u zo tot een oplossing probeert te komen. Wij appreciëren dat absoluut en willen u vragen om dat overleg zeker voort te zetten.

Ik denk wel dat er nu snel duidelijkheid moet komen. De sector verwacht antwoorden. Er is duidelijkheid nodig, zodat er zekerheid is dat de in de sector aanwezige expertise rond werkervaring en werkvloerbegeleiding maximaal gevrijwaard blijft.

Het is belangrijk dat we een goede overgangsmaatregel hebben, anders dreigt er een verlies te zijn in de sector in plaats van een winst. We willen u daarom het voorstel doen om te onderzoeken of de doelstelling van de leerwerkbedrijven niet kan worden afgestemd op de maatwerkafdelingen en lokale diensten in de sociale economie.

Het is absoluut belangrijk dat er moet worden afgestemd tussen de nieuwe tijdelijke werkervaringsmaatregel en de nieuwe decreten binnen Sociale Economie. Vandaag merken we dat dit jammer genoeg niet gebeurt door de Vlaamse overheid, terwijl we op het terrein net wel zien dat er heel veel initiatieven zijn die elkaar versterken.

De verwachting van deze regering en vooral van uw partij en minister Homans, is dat er heel erg zal worden ingezet op doorstromen. We merken in de commissie Sociale Economie dat het woord 'doorstromen' bijna in elke zin terugkomt. Het is iets waar minister Homans absoluut op wil blijven inzetten. We hebben daar de nodige discussies over, we zullen dit ook blijven opvolgen. Doorstroming mag niet het enige doel zijn in heel dit verhaal. Uiteraard is het wel een belangrijk doel. Het is ook de reden waarom ze heel veel overleg moet plegen met u. Er moet voor worden gezorgd dat er op het terrein initiatieven worden genomen die de doelstellingen kunnen halen.

Waarom kunnen de leerwerkbedrijven en de werkervaringspromotoren geen doorstroombedrijven in de sociale economie worden? Ze zouden zo voor u als minister van Werk sterke partners kunnen zijn binnen uw nieuwe tijdelijke werkervaringsmaatregelen. U zult daarom, dat willen we u met aandrang vragen, heel vaak moeten samenzitten met minister Homans. U zult er ook samen in moeten investeren.

Ik wil nog even van de gelegenheid gebruikmaken om een pleidooi te houden voor de artikel 60'ers. Het is ook heel belangrijk om in het overleg met minister Homans het verhaal van de artikel 60'ers ter sprake te brengen. Ik heb dat al meermaals aangehaald in de commissie met haar. Het belang van de artikel 60'ers mogen we absoluut niet onderschatten, zeker niet voor de ondernemingen in de sociale economie. De artikel 60'ers bieden voor meer dan 20 procent van de personen actief in de sociale werkplaatsen, perspectief. Zo hebben ze een tijdelijk werkervaringsproject, dat mogen we niet zomaar van tafel vegen.

Ik vraag u dan ook, minister, dat u in overleg gaat met minister Homans, dat er duidelijkheid komt over de overgangsmaatregelen en dat u vooral in voldoende tijd voorziet voor de overgang om alle nodige veranderingen te kunnen implementeren.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Voorzitter, minister, ik vermoed dat u ondertussen ook kennis hebt genomen van de enquête van de externe WEP-

promotoren. Daaraan hebben 53 van de 316 promotoren deelgenomen. Daarin wordt gesteld dat heel waarschijnlijk één op zes van de huidige WEP-plaatsen verloren zal gaan met de nieuwe regeling.

Minister, hoe schat u deze enquête in? Is het een realistische inschatting dat één op zes van de externa WEP-plaatsen verloren dreigt te gaan?

De rechtstreekse aanleiding van deze enquête was misnoegdheid bij de promotoren omdat ze niet voldoende of niet rechtstreeks werden geraadpleegd bij de hervorming, bij de gesprekken. Ze vragen ook nu nog een gesprek met uw kabinet. Ik veronderstel dat u daarop zult ingaan of dat u daar ondertussen al mee bezig bent.

Ik heb nog twee specifieke vragen waarmee ik me graag aansluit bij de heer Beenders. De onduidelijkheid wordt als een probleem ervaren. Uit de getuigenissen blijkt dat ze onvoldoende duidelijke informatie krijgen vanuit de VDAB. Zult u daaraan verhelpen zodat ze daarover een duidelijke uitleg kunnen krijgen?

Ze suggereren zelf dat er meer onderlinge samenwerking moet zijn om volwaardig te kunnen participeren in het nieuwe systeem. Zult u hen daarin stimuleren? Zult u hun de nodige faciliteiten aanbieden?

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Mijnheer Beenders, u zei dat de doorstroom niet het eerste doel mag zijn. Voor mij is dat wel het belangrijkste doel. We moeten zo veel mogelijk mensen via werkervaring in het normale economische circuit te helpen. Werkervaringsplan-plus (WEP-plus) bijvoorbeeld heeft de ambitie om van 2500 naar 5000 mensen te gaan. We hebben daarvoor alle werkvloeren nodig, zowel die in de privésector als die in de publieke sector en in de non-profitsector. Het zal een heel belangrijke tender worden die wordt uitgeschreven. Alle werkgevers zullen worden aangesproken om eraan deel te nemen.

Ik heb hier in principe maar één vraag bij, minister. Ik denk dat het bij de open overheidsopdracht belangrijk is dat expertise kan worden opgenomen als voorwaarde om te kunnen deelnemen en in te schrijven in de tender. Is er al duidelijkheid over die voorwaarde?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, ik wil eerst nog even het onderscheid maken tussen de leerwerkbedrijven en de WEP-pluspromotoren, zodat iedereen duidelijk het verschil kent.

De leerwerkbedrijven zijn samenwerkingsverbanden van organisaties die begeleiding aanbieden in het kader van de vroegere werkervaring. Ze staan in voor 58 procent van de begeleidingscapaciteit. De begeleiding vindt plaats via inschakeling en werkervaringsmodules. Buiten de leerwerkbedrijven situeren zich de externe promotoren. Ze zijn goed voor 42 procent van de begeleidingscapaciteit. Ze bieden alleen het tweede deel, de werkervaringsmodule aan, niet de inschakelingsmodule.

Ik ben wat verbaasd over een aantal vragen, want met de regering hebben we op 28 november 2014 het nieuwe model intensief werkplekieren goedgekeurd. Het gaat van start op 1 januari 2016. Ik dacht dat iedereen dat wel wist. Dat is beslist na de discussie die hier werd gevoerd. U hebt ons gevraagd om de nodige tijd te nemen, om te zorgen voor een goede overgangmaatregel en om dat in overleg te doen.

En, mevrouw Talpe, er is enorm veel overleg geweest, ik begrijp uw vraag dus niet goed.

Naast het nieuwe werkplekieren is er toen een overgangsmaatregel goedgekeurd. Die gaat in vanaf 1 juli 2015. De bedoeling is om te vermijden dat er een 'gap' zou ontstaan, een lege plaats.

Binnen de overgangsmaatregel is het de bedoeling dat via een subsidie aan de leerwerkbedrijven het nieuwe instrument in werking treedt. In plaats van direct te beginnen met de tendering, hebben we een overgang waarbij met een subsidie het nieuwe instrument in werking treedt bij de leerwerkbedrijven. Door het beschikbare budget maximaal aan te wenden voor de opstart van het nieuwe systeem plus de tijdelijke subsidieregeling, is het natuurlijk niet meer mogelijk om bijkomend nog in gegarandeerde omkaderingspremies te voorzien tot en met eind september voor alle WEP-pluspromotoren. Het was een keuze die we dienden te maken om binnen de budgettaire beperkingen te blijven.

Het nieuwe werkplekieren is dus tot stand gekomen in nauw overleg met de sector en de betrokken stakeholders. Ook de overgangsfase kwam zo tot stand. Die was oorspronkelijk niet opgenomen, zeker niet op die manier. We hebben die tijdens het overleg aangepast.

Het systeem van tijdelijke werkervaring waarbinnen we de verschillende instrumenten integreren, maakt deel uit van het kwalitatief deel van het banenpact. Daar hebben we afspraken over met de sociale partners.

De tender treedt in werking vanaf 1 januari 2016. De huidige externe promotoren kunnen dan ook intekenen op die opdracht. Met de overheidsopdracht willen we maximaal kansen geven aan alle organisaties die in een kwalitatief aanbod voorzien volgens de criteria binnen de overheidsopdracht.

U had een vraag over de mogelijkheid voor WEP-promotoren om een aanvraag te doen in het raam van het decreet Lokale Diensteneconomie, waar ook de heer Beenders naar verwees. Dat behoort tot het domein Sociale Economie. Hoewel ik enorm veel overleg heb met minister Homans, zal ik niet in haar plaats antwoorden omdat dat niet hoort. Richt uw vraag tot haar.

Wat het nieuwe systeem van tijdelijke werkervaring betreft, was het eerste hoofdstuk van het banenpact doelgroepenkorting. De regering heeft op 23 januari goedgekeurd om in overleg te treden met de sociale partners. De sociale partners hebben gevraagd of ze een invulling mogen geven aan het kwalitatieve luik. Ze hebben tijd tot 31 maart. Ik heb wel gevraagd naar tussentijdse debriefings. Het kwalitatieve luik moet uitvoering geven aan het concept van tijdelijke werkervaring dat de maatregelen artikel 60, artikel 61 en PWA zoveel mogelijk integreert. Zoals altijd is het uitgangspunt dat wat goed is zoveel mogelijk gevrijwaard moet worden.

Een belangrijk aandachtspunt is de integratie in en de afstemming van het systeem met het domein Sociale Economie. Ik zal daar met minister Homans verder over spreken. Zij is erg goed op de hoogte van de timing van de sociale partners. We zullen natuurlijk verder overleg plegen om dat tot een mooi geheel te brengen.

Mevrouw Talpe, eerlijk gezegd heb ik die enquête niet gezien. Voor mij is het systeem goed doorgesproken. Ik weet dat er wat protest is. Het is een ander systeem en verandering roept nogal eens weerstand op. We gaan van een systeem waarin er sowieso geld werd gegeven naar een tender, wat een ander systeem is. Ik ben me er volledig van bewust dat dit weerstand opwekt. Mijn doelstelling is om meer mensen werkervaring te geven. Als we kunnen gaan van 2500 naar 5000, dan vind ik dat de moeite waard.

De heer Imade Annouri (Groen): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U zult afstemmen met de mensen die vragen hebben en onduidelijkheid zien. De boodschap is vooral dat de overgang bezig is. U blijft in overleg gaan. Het is belangrijk duidelijk te blijven communiceren zodat iedereen weet hoe de vork aan de steel zit en wat eraan komt. Niemand is gebaat bij de onrust.

De heer Rob Beenders (sp.a): Voorzitter, over de doorstroming blijven we discussiëren. Voor u moet doorstromen het enige doel zijn van sociale economie. Ik heb daar een andere mening over en zal die blijven verdedigen.

Minister, kunt u aangeven wat de timing is van de tender? Wanneer zal die worden gepubliceerd?

U verwijst naar minister Homans voor artikel 60'ers. Het probleem is dat als ik haar die vraag stel, zij naar u verwijst. Ze vindt dat die bevoegdheid bij u past. Ik stel voor dat ik een nieuwe vraag indien gericht aan u beiden om het antwoord te krijgen.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Het verbaast me dat u niet wist van de enquête. Als ik me niet vergis, hebben er uiteindelijk maar 54 op 316 promotoren aan meegewerkt. Het is wel een signaal. Er is dus een gevoel van ontevredenheid of een tekort aan informatie. Misschien is het interessant die enquête op te vragen en na te gaan of er verholpen kan worden aan de bezorgdheden.

Minister Philippe Muyters: Ik wil een belangrijke nuance aanbrengen. De sector is enorm verdeeld. Ik stel voor dat ze zich naar elkaar richten en met een stem spreken. Ik ga nooit in op een versnipperde sector door met iedereen apart te spreken. Dat is niet haalbaar en niet doenbaar. Voor mij is het ook geen enquête als er maar 54 op 316 aan hebben meegewerkt. Met alle respect, maar als ik me daarmee moet bezighouden, dan ben ik verkeerd bezig. We hebben met de officiële vertegenwoordigers gesproken. Het is aan de sector om dat verder uit te dragen. Roep iedereen op om eensgezind te worden. Het kan nooit goed zijn voor iedereen, maar men moet wel consensusgericht of minstens compromisgericht zijn om stappen vooruit te kunnen zetten.

Mijnheer Beenders, artikel 60 zit in het pakket van de kwalitatieve maatregelen. Ik kan daar niets over zeggen, want dat zit tot 31 maart in het sociaal overleg. Ik verwijs daarvoor niet naar minister Homans. Dat neem ik zeker op mij.

De timing van de tender heb ik niet bij me, maar ik zal zeker zorgen dat er voldoende tijd is. Ik zal het opvragen. Als de timing al duidelijk is, zal ik die aan het commissiesecretariaat overmaken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het Vlaamse beleid om stress en burn-out op het werk te voorkomen – 953 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Sabine Vermeulen

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Voorzitter, minister, collega's, we weten al langer dat het aantal klachten over stress en burn-out op het werk een dramatische evolutie kent. Een nieuw onderzoek van dienstverleningsbedrijf Securex bevestigt dit nogmaals. Uit een ondervraging bij 2088 loontrekkenden en 595 directieleden blijkt dat maar liefst 2 op 3 Belgische werknemers op het werk

overmatige stress ervaren. Volgens de geluksbarometer van de CM heeft 40 procent door zijn werk regelmatig last van psychische klachten zoals stress, angst, slapeloosheid, neerslachtigheid, concentratieproblemen, agressie en irritatie. Deze spanningsklachten veroorzaken volgens Securex ruim een derde van de afwezigheidsdagen door ziekte, en kosten de werkgever jaarlijks minstens 3750 euro per werknemer. Bovendien is er de jongste jaren een sterke toename van het aandeel langdurig zieke werknemers. Dit maakt de urgentie van deze problematiek eens te meer duidelijk.

Sinds 1 september vorig jaar veranderde er al heel wat. Burn-out staat nu in de wet. "Werkgevers zullen er actief over moeten waken dat hun werknemers niet ten prooi vallen aan professionele uitputting. Ze zullen risico-analyses moeten uitvoeren, hun personeel sensibiliseren en een meldingssysteem opzetten. Tot nu toe had een slachtoffer geen mogelijkheid om zijn werkgever om hulp te vragen, tenzij door het indienen van een gemotiveerde klacht over intimidatie. Voortaan zal hij een veel neutralere aanvraag tot interventie kunnen indienen." Een goede zaak volgens mij.

Uit het onderzoek van Securex blijkt dat de helft van de grote bedrijven en een kwart van de kleinere vandaag al aan een beleid werkt om het probleem bespreekbaar te maken. Ze hebben er namelijk zelf bij te winnen. Ondertussen blijft de Vlaamse Regering achter. In de beleidsnota vinden we enkele korte passages over sport, zelfmoordpreventie, verlofstelsels en dienstencheques, maar nergens wordt aandacht besteed aan het ontwikkelen van een doeltreffend beleid tegen stress en burn-out op de werkvloer. Tijdens de bespreking van de beleidsnota heb ik u daar ook over ondervraagd. U zei toen dat het het belangrijkste was om de juiste mensen op de juiste plaats te krijgen. Toen bleef ik ook al op mijn honger zitten. Nergens wordt melding gemaakt van initiatieven die betrekking hebben op de organisatiestructuur of van aanpassingen aan de arbeidsorganisatie. Elk initiatief dat betrekking heeft op de structurele component van werkbaarheid, ontbreekt.

Nochtans is hét middel om mensen langer aan de slag te houden in werkbare jobs te vinden in de manier waarop werk georganiseerd wordt. Acties die betrekking hebben op wat naast het werk gebeurt, zijn uiteraard zinvol, maar ze moeten complementair zijn aan een beleid dat effectief inspeelt op hoe men op de werkvloer garandeert dat de kwaliteit van het werk verbetert.

Minister, erkent u de dramatische evolutie inzake stress en burn-out op de werkvloer en bent u het met me eens dat dit een reële bedreiging vormt voor onze Vlaamse arbeidsmarkt, zowel op menselijk vlak, als op vlak van welzijn, als in economisch opzicht? Erkent u de noodzaak van een doeltreffend stressbeleid op Vlaams niveau? Erkent u dat beleidsinitiatieven om effect te resulteren moeten inspelen op de organisatiestructuur en aanpassingen van de arbeidsorganisatie? Vindt u dat de initiatieven rond werkbaar werk zoals voorgesteld in uw beleidsnota voldoende zijn om de toenemende problemen rond stress en burn-out doeltreffend aan te pakken? Staan er bijkomende initiatieven in de steigers of beperkt u zich tot initiatieven rond sport, zelfmoordpreventie, verlofstelsels zoals voorgesteld in uw beleidsnota? Als er bijkomende initiatieven worden genomen, kunt u die al toelichten en welke timing kleeft u hierop?

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Mevrouw Yasmine Kherbache (sp.a): Minister, het lijkt alsof u zich aangesproken voelt, maar het gaat niet over persoonlijke stress.

Minister, ik heb een vraag. Er is de werkbaarheidsmonitor die een heel goed instrument is om een zicht op werkbaarheid te krijgen. Zouden we niet inzichten

van de werkbaarheidsmonitor kunnen vertalen in engagementen en afspraken met sectoren in de sectorconvenanten? Kunnen we daar geen tandje bijsteken?

De voorzitter: Mevrouw Remen heeft het woord.

Mevrouw Grete Remen (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, burn-out en depressie zijn de welvaartsziekten van deze eeuw.

Sinds 1 september moeten de werkgevers maatregelen nemen om burn-out bij hun werknemers te voorkomen. Op 1 maart wordt dit geïmplementeerd. De verplichtingen zijn: risico-analyses maken, meldingssystemen opzetten, het personeel sensibiliseren, preventieve maatregelen nemen. Het zijn wettelijke verplichtingen waarbij de Sociale Inspectie wordt opgetrommeld, waarbij geldboetes aan de werkgever kunnen worden opgelegd en waarbij zelfs strafrechtelijke vervolgingen mogelijk zijn bij inbreuken. Persoonlijk vind ik dat de werkgever echt wordt gestigmatiseerd. De werkgever wordt er bijna van beschuldigd de werknemers ziek te maken, terwijl het met deze wet eigenlijk een win-winsituatie moet zijn.

SD Worx heeft berekend dat een zieke werknemer tot 1000 euro per dag kan kosten. Het gaat niet alleen om het brutoloon maar ook om de vervangingskosten, de logistieke kosten, de planning. Mij lijkt het dus beter om de werkgever positief te stimuleren en te zorgen voor een positief personeelsbeleid. Bij het maken van goede afspraken heeft iedereen baat. Ik benadruk dat deze aanpak werkt bij kmo's waar werkgever en werknemer zeer kort bij elkaar staan en waar problemen dadelijk worden opgelost. Met zo'n strafrechtelijke wet kan men deze dynamiek kapotmaken.

Zoals mevrouw Kherbache zegt, zijn er ook objectieve metingen van de evolutie van de werkbaarheid. In die werkbaarheidsmonitor wordt duidelijk gesteld dat het werk niet de oorzaak is van het aantal depressies en burn-outs. Er zijn verschillende oorzaken die niet alleen in het werk te zoeken zijn, maar wel voornamelijk in de privésfeer en in de persoonlijkheidskenmerken van mensen. Ook in een OESO-rapport van vorig jaar wordt duidelijk gesteld dat er in België zeer weinig wordt gewerkt. Men werkt er gemiddeld 30 uur per week, 1570 uur per jaar. Dit komt vooral door het grote aanbod aan formules zoals loopbaanonderbreking en door de vele vakantie.

In de beleidsnota van de minister wordt wel aandacht geschonken aan werkbare jobs en aan een goede combinatie werk en gezin.

We moeten tegemoetkomen aan deze problematiek, maar we moeten ook elk onze eigen verantwoordelijkheid nemen. Een bekende vrouwelijke ondernemer heeft ooit gezegd: "Laat ons CEO zijn van ons eigen leven." Ik vind dat daar heel veel waarheid in zit.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, ik wil me aansluiten bij mevrouw Remen. Mijn opmerking is ook dat het niet alleen een probleem van werkgevers is, maar ook van werknemers. De strijd aanbinden met burn-out is een gedeelde verantwoordelijkheid. De oorzaak van een te hoog stressniveau ligt niet alleen per definitie op het werk. Het is een combinatie van stressfactoren, werk en thuis. We moeten een goede combinatie vinden tussen arbeid en zorg.

Minister, mijn verzoek is om voldoende oog te hebben voor maatwerk waarin ook een aantal privéaspecten van de werknemer, die aanleiding kunnen geven tot stress, in aanmerking worden genomen.

Ik wil ook even terugkomen op het project 'Fit in je hoofd, goed in je vel'. Preventiecoaches ondersteunen bedrijven bij het opzetten van een geestelijk gezondheidsbeleid. Er zou een samenwerkingsovereenkomst worden afgesloten met de federale minister van Werk. Bent u betrokken bij deze samenwerkingsovereenkomst, ook met de minister van Welzijn? Hebt u een stand van zaken?

Minister, hebt u ook een zicht op het nieuwe beleidsmodel voor gezondheid en werk dat wordt uitgewerkt? Hebben de sociale partners via de Vlaamse werkgroep Bedrijfsgezondheidszorg al een advies uitgebracht?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Talpe, het antwoord is twee keer neen. Ik ben niet betrokken bij het samenwerkingsakkoord met de minister van Welzijn. En ik ben niet op de hoogte gesteld van het advies.

Ik ga beginnen met te verwijzen naar het rapport en naar de werkbaarheidsmonitor. Het is een stevige monitor die al jaren op een heel brede basis onderzoek doet door de Stichting Innovatie & Arbeid van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). Toen ik daar nog werkte, zijn we ermee begonnen op een moment dat het amper ter sprake kwam.

Er is toch wel wat vooruitgang. Als ik 2004 vergelijk met 2013, dan is de werkbaarheidsgraad met 2,3 procent gestegen. Die verbetering vloeit vooral voort uit het gegeven dat meer werknemers een job hebben die voldoende leerkanalen biedt en omdat de werk-privébalans voor meer werknemers in evenwicht is. Toch geeft de werkbaarheidsmonitor aan dat bijna 3 op 10 werknemers problemen ervaren met werkstress. Bijna 1 op 10 geeft daarbij aan acuut psychisch vermoeid te zijn. Dat is een groep die risico loopt op burn-out. Er is dus zeker een probleem. Dit probleem raakt zowel de individuele werknemer als de organisatie en de werkgever.

De punten die mevrouw Remen aanhaalt, zijn federale materie. Het is geen Vlaamse materie. Ik kan niet de organisatiestructuur en de arbeidsorganisatie aanpassen. Natuurlijk is dat belangrijk, maar het is nu eenmaal een federale bevoegdheid. Ik ben blij dat u ook nog eens ontdekt dat het beter zou zijn dat alles in één hand zou zitten, maar dat is niet het geval.

De federale Welzijnswet verplicht bedrijven om een beleid rond de preventie van werkstress en burn-out op te maken. Niettemin besteed ook ik in mijn beleid aandacht aan werkstress. We hebben heel wat initiatieven genomen. Ik vind dat u er kleinerend over spreekt. U hebt het over sport, maar wij hebben heel wat meer gedaan rond werkervaring en werkgoesting. Wij hebben gewerkt aan het sensibiliseren van werkgevers en arbeidsmarktintermediären aan de hand van de brochure 'Werken aan het huis van werkvermogen. De sleutel tot duurzame inzetbaarheid'. Ook de sectoren heb ik aangemoedigd een rol op te nemen. Met de sectorconvenants 2013-2014 hebben we werkbaarheid voor het eerst op de sectorale sociale agenda's gebracht. Daarnaast zijn negentien sectoren via bijkomende ESF-projectmiddelen met werkbaarheid aan de slag gegaan. Deze projecten zijn verlengd en lopen nu nog door. Verder heb ik diverse ESF-oproepen Mensgericht Ondernemen gelanceerd. Binnen dit kader konden organisaties onder meer sleutelen aan hun arbeidsorganisatie. Ik ben niet bevoegd voor arbeidsmarktorganisatie, maar ik kan wel sensibiliseren. Binnen mijn bevoegdheden zet ik er dus volop op in, evenals op de rand van mijn bevoegdheden. De resultaten uit deze oproepen bevestigen dat hiermee stappen vooruit worden gezet op het vlak van werkbaarheid.

Bij de lancering van de eerste STV-bevraging was er een heel negatieve reactie van de werkgevers. Vandaag zijn de werkgevers graag bereid om mee te werken

en oplossingen te zoeken. In 2013 hebben we heel wat vernieuwde loopbaan- en diversiteitsplannen gezien.

Het versterken van duurzame loopbanen blijft een speerpunt in mijn beleid. Ik ga daar in de toekomst nog sterker op inzetten, vanuit een geïntegreerde aanpak, in overleg met de sociale partners. Ook bij de nieuwe sectorconvenanten zullen we nagaan wat we kunnen doen. Een breed draagvlak scheppen, is fundamenteel.

De heer Imade Annouri (Groen): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik wil eerst en vooral duidelijk zijn: ik stigmatiseer zeker de werkgever niet. Ik leg gewoon een probleem op tafel, een groot maatschappelijk probleem, een ziekte van deze tijd.

Ik onderstreep ook dat het breder gaat dan alleen Werk, maar we zitten hier in de commissie Werk, en dus stel ik de vragen die daaraan gerelateerd zijn. Het is zeker een gedeelde verantwoordelijkheid, maar we moeten vooral bekijken wat we kunnen doen, ook vanuit de werkgever. Het is vanuit die optiek dat ik mijn vraag heb gesteld.

Het was zeker niet kleinerend bedoeld tegenover de andere initiatieven die u hebt genomen. Die zijn ook belangrijk. U en ik weten allebei hoe belangrijk sport en andere zaken zijn om daar een rol in te spelen. Ik wou vooral aangeven dat het niet zal volstaan om alleen daarop in te zetten.

U hebt gezegd wat u allemaal gedaan hebt en wat u niet kunt doen, vanwege het federale niveau. Er is de werkbaarheidsmonitor, maar in het verleden was er bijvoorbeeld ook de Work Ability Index. Daarmee kun je heel individueel naar werknemers gaan en kun je problemen en knelpunten in een vroeg stadium detecteren, en kun je er één op één mee aan de slag gaan. Dat is een heel interessant instrument, maar die lijn wordt niet doorgetrokken. Waarom is daarmee gestopt, in het hele plan tegen burn-out en stress?

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Mevrouw Yasmine Kherbache (sp-a): We zitten hier in de commissie voor Werk, maar ook voor Economie en Innovatie. Als ik het over de sectorconvenanten had, wou ik ook de brug maken naar de arbeidsorganisatie en organisatie tout court van de bedrijfsvoering, omdat je daar een enorme impact kunt hebben op het welbevinden van de werknemers. Ik vind dat we op dat vlak in Vlaanderen nog wat in de kinderschoenen staan.

Minister, u kent het voorbeeld van de speciale arbeidspost die BMW in München heeft voor de oudere werknemers. Dat heeft een ongelooflijk goede impact, zowel qua output als qua welbevinden van de oudere werknemers. Door de arbeidspost aan te passen, scoorden de oudere werknemers beter dan de jongere en voelden ze zich ook beter op de werkvloer. Het zou goed zijn dat we in Vlaanderen ook een aantal van die goede voorbeelden zouden hebben en dat we niet altijd moeten verwijzen naar BMW in München. We kunnen een beetje verwijzen naar Bombardier, maar op dat vlak hebben we toch geen echte speerpuntdossiers.

U hebt de bevoegdheden Economie, Innovatie en Werk nu in handen. Ik denk dat u veel meer kunt doen via het aanpassen van de bedrijfsvoering, om zodoende het welbevinden van de werknemers bevorderen.

Dat staat los van de discussie op federaal niveau over welzijn op het werk en de verplichtingen tussen werkgevers en werknemers. Daar kun je dingen mee doen, maar je kunt er zeker niet alles mee regelen. Ik denk dat je veel meer kunt

regelen via de bedrijfsvoering. Mijn vraag is om op dat vlak wat ambitie te tonen. Het zou mooi zijn, mochten we daar ook wat voorlopersprojecten hebben.

De voorzitter: Mevrouw Remen heeft het woord.

Mevrouw Grete Remen (N-VA): Ik wil nogmaals benadrukken dat Vlaanderen een kmo-land is. Laten we dan ook het voorbeeld van de kmo's volgen, waar werkgevers en werknemers die problemen zij aan zij oplossen. We hebben daar geen strafrechtelijke regels voor nodig, zoals die federale wet. De minister kan daar niets aan doen, maar die wet is bij de werkgever, en zeker bij de kmo-werkgever, niet in goede aarde gevallen. Zij hebben er alle belang bij dat ze gemotiveerde werknemers en weinig ziekteverzuim hebben. Laten we daar extra aandacht aan geven.

Mevrouw Yasmine Kherbache (sp-a): Dat was ook helemaal mijn punt niet.

Mevrouw Grete Remen (N-VA): Neen, maar ik wou dit toch nog even meegeven.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Kherbache, vraagt u nu dat ik ingrijp op de federale materie? Of vraagt u gewoon dat ik goede voorbeelden uitdraag? Dat lijkt mij nu echt iets voor in sectorconvenanten. Dat gebeurt ook al. Als het dat is wat u vraagt, heb ik er geen probleem mee.

Mevrouw Yasmine Kherbache (sp-a): Ik vraag zeker niet dat u ingrijpt op de federale materie, want je kunt van het arbeidsrecht zeker ook niet alle heil verwachten.

Minister Philippe Muyters: Als het gaat over het uitdragen van goede voorbeelden, hoort dat bij wat in de sectorconvenanten wordt opgenomen. Ik zal daar extra naar kijken bij de opmaak van de nieuwe.

Mijnheer Annouri, die Work Ability Index heeft alleen zin als dat gesteund wordt door werkgevers- en werknemersorganisaties. Als de organisaties en de bedrijven er niet achter staan, heeft het geen zin. Ik heb dat voorgelegd aan de sociale partners en er is absoluut geen consensus over. Er is bij een aantal zelfs geen wil om dat te gebruiken. Dan kun je daar dus geen verdere stap mee zetten. Daarom heb ik daar nu niet verder op ingezet. U kunt dat betreuren, maar ik ga zo iets niet opleggen.

Ik vind dat men goed bezig is. Als ik zie dat negentien sectoren ESF-middelen inschrijven, als ik zie dat de sectorconvenanten daar aandacht aan besteden, als ik zie wat wettelijk al wordt opgelegd vanuit het federale niveau, ga ik hier geen extra wettelijke verplichting opleggen.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Ik vind zeker niet dat we dingen moeten forceren bij bepaalde mensen, maar als er een instrument is dat goede resultaten zou kunnen opleveren en nuttig kan zijn, moeten we dat eerst in kaart brengen en moeten we niet op voorhand zeggen dat daar weinig draagvlak voor is.

Minister Philippe Muyters: Dat is al gebeurd. Er is een studie gebeurd van wat in het buitenland gebeurt. Op basis daarvan heb ik advies gevraagd aan de sociale partners, en er was bij hen geen eensgezindheid en zeker geen wil om het te gebruiken. Het kan zijn dat sommige sociale partners er wel akkoord mee gingen, maar er was zeker geen algemeen draagvlak.

De heer Imade Annouri (Groen): Goed, dan zeg ik over die Work Ability Index: to be continued.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de onderwijskwalificerende opleidingstrajecten (OKOT's) en de begeleiding achteraf binnen de VDAB – 1086 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Willem-Frederik Schiltz

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, de onderwijskwalificerende opleidingstrajecten worden georganiseerd in een samenwerkingsverband tussen de VDAB en het onderwijs, met toenemend succes. In Vlaanderen korten we alles af, dus ik zal spreken over de OKOT's, hoe raar dat ook mag klinken.

Uit het antwoord op een schriftelijke vraag van eind vorig jaar blijkt dat steeds meer werkzoekenden via de VDAB alsnog hun onderwijsdiploma trachten te halen. In Vlaanderen zijn er op dit moment ongeveer 240.000 werkzoekenden ingeschreven bij de VDAB. Van die groep is 46 procent laaggeschoold. Tegelijk zijn er heel wat knelpuntberoepen op de arbeidsmarkt waarvoor gewoon niet genoeg geschoolde mensen beschikbaar zijn. Dus is het logisch dat die samenwerking wordt uitgebouwd. De VDAB heeft ondertussen een traditie om samen met onderwijsinstellingen dergelijke onderwijskwalificerende opleidingstrajecten te ontwikkelen. Werkzoekenden kunnen zo een diploma halen en in aanmerking komen om zo'n knelpuntjob in te vullen.

In 2013 waren er 5105 werkzoekenden als cursist ingeschreven. In de eerste 9 maanden van 2014 waren dat er al 4559. In 2013 slaagden 727 werkzoekenden en in de eerste 11 maanden van vorig jaar haalden al 787 werkzoekenden hun diploma. Het systeem is dus succesvol en kent een stijgend succes.

Er is ondertussen al een vrij lange traditie van samenwerking tussen de VDAB en onderwijsinstellingen. Wat de OKOT's betreft, is die samenwerking gestart in de sector van de social profit. Vanaf 2013 werd de samenwerking uitgebreid naar andere richtingen in het onderwijs. Er worden steeds meer trajecten opgezet. In 2013 kon een werkzoekende zich al inschrijven voor 34 cursussen, in 2014 waren dat er al 38, verspreid over het Vlaamse land, waaronder 8 bacheloropleidingen in onder andere bouw, elektromechanica, verpleegkunde of kleuteronderwijs. De opleidingen duren 1 tot 3 jaar.

Werkzoekenden die zich inschrijven, behouden hun uitkering. De kosten voor het inschrijvingsgeld en lesmateriaal neemt VDAB voor zijn rekening. In 2013 werd daar in totaal 332.688 euro aan besteed. Daarnaast is er nog de kost van de uitkeringen die de betrokken werkzoekenden tijdens hun opleiding krijgen. Als we uitgaan van een gemiddelde uitkering van 960 euro, komt dat neer op een jaarlijkse kost van 58 miljoen euro. Dat is een aanzienlijke investering, maar als het systeem rendeert en succesvol is, is die ook wel verantwoord.

Wat opvalt, is dat het in meer dan 80 procent van de gevallen om vrouwen gaat. Dat is echter niet verwonderlijk als we gaan kijken naar het soort opleidingen dat de afgestudeerden volgden. Het ging vooral om de traditieopleiding in dezen, namelijk verpleegkunde.

Het zou nuttig zijn om, gezien het succes van OKOT, na te gaan welke andere opleidingen binnen OKOT kunnen worden aangeboden. Elk jaar worden helaas ook meer dan duizend dergelijke opleidingstrajecten stopgezet. In meer dan de helft van de gevallen gaat het dan om werkzoekenden die niet geslaagd waren. Andere redenen zijn langdurige ziekte of het feit dat de betrokken werkzoekende aan de slag is gegaan tijdens de opleiding. Uiteraard hopen we dat het aantal stopzettingen van deze toch wel dure trajecten verminderd kan worden en dat er gewerkt kan worden aan een betere screening van de werkzoekenden alvorens te starten.

Gelukkig is er voor degenen die slagen in een dergelijke opleiding ook een heel hoge kans op werk. Meer dan 76 procent van de geslaagde werkzoekenden is na zes maanden aan de slag. Dat is ook logisch: de betrokkenen hebben het juiste diploma, hebben een goede opleiding en vorming gehad, dikwijls met in hun opleiding geïntegreerde stages, en kunnen aan de slag in een knelpuntberoep. Eigenlijk zou de uitstroom na zes maanden hier dus richting de 100 procent moeten gaan. Dat cijfer van 25 procent moeten we dus omlaag krijgen, zeker omdat ik van mensen van de VDAB begrepen heb dat slechts de helft van de cursisten na het OKOT-traject nog begeleiding krijgt. Daar zit dus zeker nog ruimte voor verbetering.

Tot slot krijgen we uit de hoek van de verpleegkunde te horen dat zij betreuren dat hooggeschoolden die reeds een diploma hebben, geen gebruik meer kunnen maken van OKOT. Zij verwachten namelijk dat deze hooggeschoolde verpleegkundigen op termijn zouden kunnen doorstromen naar een kaderfunctie. Zij vrezen dat deze stroom van geschoolde mensen zou opdrogen door de beperking die hier is doorgevoerd.

Minister, kunt u ons een actueel overzicht geven van de cijfers van 2014? De cijfers die ik in antwoord op mijn schriftelijke vraag in december heb gekregen, waren uiteraard nog maar partieel. Hoe interpreteert u de evolutie van de cijfers met betrekking tot OKOT? Bent u van plan om het aanbod nog verder uit te breiden? Indien ja, naar welke sectoren wordt dan gekeken? Wordt er ook actief geprospecteerd bij de diverse sectoren om eventuele nieuwe opleidingsnaden snel te detecteren?

Hoe zit het met de begeleiding van mensen die zo'n traject afronden of stopzetten? En hoe zit het met de screening voor het aanvatten van een OKOT? Waar zijn er nog verbeteringen mogelijk? Hoe gaat u om met de kritiek vanuit de verpleegkundesector met betrekking tot het niet meer toelaten tot OKOT van hooggeschoolden die reeds een diploma hebben? Zult u eventueel de beslissing voor die sector herzien?

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, ik heb recent ook nog een schriftelijke vraag gesteld over die trajecten. Ik ben het met de heer Bothuyne eens dat het een interessant instrument is om het activeren van werklozen en het invullen van knelpuntvacatures te verzoenen.

Wat me wel opviel, is dat er geen opvolging gebeurt van het aantal mensen dat na de opleiding ook effectief doorstroomt naar die specifieke knelpuntberoepen waarvoor ze de opleiding hebben gevolgd. Op die manier zou de return van de maatregel specifiek ingeschat kunnen worden en zou de opleiding waar nodig ook gespecificeerd kunnen worden.

Wat dat laatste betreft, heb ik begrepen dat tegen mei de resultaten beschikbaar zullen zijn van een detailopvolging die is opgestart in tien groepen cursisten. Het

heeft weinig zin om op die cijfers vooruit te lopen, maar misschien kunt u wel een bevestiging en een stand van zaken daaromtrent geven.

Ik wil ook benadrukken dat die relatief grote uitval jammer is. Ik vond het goed nieuws dat de vernieuwde samenwerkingsovereenkomst over de begeleiding van de cursisten, die in september 2014 werd afgesloten met het merendeel van de onderwijsinstellingen, ook standaard gehanteerd zal worden vanaf september 2015. Zijn alle voorbereidingen daarvoor inmiddels getroffen, of moeten er nog zaken geregeld worden?

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Mevrouw Miranda Van Eetvelde (N-VA): Voorzitter, minister, de kwestie van de OKOT's is heel interessant. De opleiding is een succes, dat kunnen we niet ontkennen. Wat me toch opvalt, is de 25 procent betrokkenen die na een half jaar nog geen job heeft. De helft van de cursisten krijgen na hun OKOT-opleiding nog verdere begeleiding, dat lijkt me heel zinvol en nuttig voor de cursisten in hun zoektocht naar werk. Het is belangrijk om te kijken naar de oorzaken van de niet zo succesvolle toeleiding naar een job. Hebt u een idee van wat die oorzaken zijn?

Vaak gaat het over knelpuntvacatures met een negatieve connotatie. Sommige van de beroepen zijn niet echt aantrekkelijk voor werknemers, vaak wegens de werkuren of de zware arbeid.

Elk jaar worden er meer dan duizend OKOT's stopgezet. De opleidingen duren één tot drie jaar, de werkzoekenden die zijn ingeschreven behouden hun uitkering en de kosten voor het inschrijvingsgeld en het lesmateriaal neemt de VDAB voor zijn rekening. Aan de stopzettingen hangt dus ook een prijskaartje, dat is niet meer dan normaal. Een betere screening van de deelnemers zou handig zijn om de stopzettingen een halt toe te roepen. Zult u als minister van Werk een betere screening op touw zetten?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Talpe, het meer gedetailleerde onderzoek is juist de informatie, dat zullen we dus effectief doen.

Mijnheer Bothyune, inzake de cijfers, kan ik u meegeven dat in 2014 5579 unieke cursisten gestart zijn in een OKOT-traject. Alle andere cijfers – niet gevraagd – heb ik bij me. Ik laat ze via de commissiesecretaris op de banken ronddelen. Het zijn 15 pagina's met cijfers, u kunt er gerust weer een paar gazetten mee vullen. *(Gelach)*

Ik zal het aanbod van de OKOT-VDAB uitbreiden en ik wil daarbij vooral inzetten op de technische richtingen, ik hoef u niet uit te leggen waarom. Het betekent concreet dat we een aantal nieuwe OKOT's zullen opstarten. Ik veronderstel, mevrouw Talpe, dat er effectief voorbereidingen voor zullen worden getroffen. Ik denk aan hbo Bouw, aan de Se-n-Se opleiding stuur- en beveiligingstechnieken en aan het tweedekansonderwijs residentieel elektrotechnisch installateur. Dit zijn enkele voorbeelden. Naast het nieuwe aanbod zal ook het huidige aanbod worden uitgebreid, bijvoorbeeld naar een bijkomende provincie. Over een aantal andere beroepen zijn het overleg en de onderhandelingen nog lopende.

Mijnheer Bothuyne, in tegenstelling met wat u en mevrouw Talpe zeggen, worden alle werkzoekenden die een OKOT-VDAB opstartten, nadien door de VDAB begeleid. Dat wil ik toch duidelijk stellen. Bij diegene die een diploma hebben behaald, komen de gerelateerde beroepen als voorkeurberoep in het dossier van de werkzoekende terecht, dat lijkt me logisch. Er zal gericht worden bemiddeld op de vacatures die overeenstemmen met het behaalde diploma. Dat lijkt me

vanzelfsprekend. Zodra iemand een job heeft, zetten we ons natuurlijk weer in op mensen die geen job hebben. Wie een job heeft, hoeft niet meer begeleid te worden.

Wanneer een traject wordt stopgezet, wordt de werkzoekende geheroriënteerd naar een ander jobdoelwit. In functie van dat nieuwe jobdoelwit wordt opnieuw bemiddeld.

Ik ben het wel eens met mevrouw Van Eetvelde dat we moeten inzetten op de screening van de werkzoekende. We zullen versterkte aandacht besteden aan bemiddeling. We zien immers dat we nog meer kunnen inzetten op een goede inschatting van de mogelijkheden en de drempels voor de werkzoekende.

Soms laat iemand weten welke opleiding hij graag wil volgen. Ook in het kader van een dergelijke opleidingsvraag zullen we eerst screenen of dat het meest geschikte traject is voor die persoon. Op termijn moeten we zo meer adequate profielen toeleiden naar de juiste opleidingen. De betere screening moet de uitval uit deze OKOT's doen afnemen en het aantal uitgereikte diploma's doen toenemen.

Voor de professionele bachelor verpleegkunde gelden gewoon dezelfde toelatingsvoorwaarden als voor de andere OKOT-VDAB-opleidingen. Het lijkt me een juiste filosofie dat werkzoekenden die al een professionele bachelor of ander hoger diploma hebben, zich niet via een VDAB-opleidingscontract kunnen omscholen tot een andere professionele bachelor. Belangrijk is dat er wel uitzonderingen op deze regel mogelijk zijn. Bij die uitzonderingen wordt rekening gehouden met het individuele arbeidsmarktperspectief. Zo kan het bijvoorbeeld wel als het huidige diploma weinig of geen kansen op de arbeidsmarkt biedt. Het kan ook als de huidige job door fysieke of mentale redenen niet meer mogelijk is. En het kan ook als een oudere werkzoekende op die manier langer aan de slag kan blijven. Zo kunnen we maatgerechte afwijkingen toestaan. Dat gebeurt vandaag al zo. Beweren dat iedereen na een eerste bachelor nog een tweede kan behalen via dit systeem, is echter niet juist.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Minister, ik dank u voor het uitgebreide antwoord, zowel op het vlak van de cijfers als van de uitleg. Ik ben blij dat u hierover overleg voert met de sectoren en naar ik veronderstel ook met het onderwijs. Het OKOT-systeem heeft ondertussen zijn merites bewezen. Het is duidelijk dat we er verder op moeten inzetten. Ik ben ook blij dat u de versterkte screening en de bemiddeling verder wilt versterken en verbeteren.

Ik werd vrij recent aangesproken door iemand die werd ontslagen, outplacement volgt en volop haar opzegtermijn aan het uitdoen is. Via het tweedekansonderwijs volgt ze een bijkomende opleiding, als ik me niet vergis, is het kinderverzorging. Ze wil correct zijn ten aanzien van haar werkgever en doet dus haar opzegtermijn uit. In onderling overleg kan ze de opleidingen volgen. Ze stelt echter vast dat heel veel cursisten die bij haar zitten ook recent werden ontslagen, maar het opleidingstraject gratis kunnen volgen en hun uitkering behouden. Ze is geen vragende partij voor de uitkering, maar het steekt wel dat zij, omdat ze nog in opzeg is, wel moet betalen voor de opleiding en het lesmateriaal en haar werkzoekende ex-collega's van hetzelfde bedrijf zonder opzegperiode niet.

Minister Philippe Muyters: De reden daarvoor is heel eenvoudig. Wie bezig is met een opzegtermijn is werknemer en wordt dus ook als werknemer beschouwd. De opleiding is betalend voor werknemers, het kan dus niet anders.

De heer Robrecht Bothuyn (CD&V): Ik begrijp uw antwoord. Ik heb haar dat ook gezegd. De betrokkenen zitten in outplacement, weet dat ze straks werkzoekend zullen zijn. Bovendien doen ze een inspanning om al snel te herscholen tijdens hun opzegperiode, in outplacement. Zij moeten er echter extra voor betalen in vergelijking met werkzoekenden. Ze zouden ook eerst hun opzeg kunnen uitdoen, dan bij de VDAB aankloppen, een uitkering opstrijken en de kosten laten doorrekenen. Misschien moet toch eens worden bekeken of er geen uitzondering kan worden gemaakt voor de mensen in outplacement.

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Mevrouw Miranda Van Eetvelde (N-VA): Ik vind het heel goed dat het aanbod zal uitbreiden. Ik wil toch nog eens benadrukken dat rekening moet worden gehouden met het vraaggerichte aanbod dat echt afgestemd is op de realiteit van de arbeidsmarkt. Ik denk hierbij vooral aan de hardnekkige knelpuntberoepen, aan de lokale, regionale en de sectorale noden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Jan Hofkens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de ESF-projectoproep voor WerkInleving voor Jongeren (WIJ!) – 1131 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de extra werkinlevingstrajecten en de inschakeling van sportclubs in het stelsel – 1190 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Yasmine Kherbache aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de oproep WIJ! (WerkInleving voor Jongeren) – 1214 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Willem-Frederik Schiltz

De voorzitter: De heer Hofkens heeft het woord.

De heer Jan Hofkens (N-VA): Voorzitter, minister, de ESF-oproep (Europees Sociaal Fonds) inzake projecten Werkinleving voor Jongeren (WIJ!) is gericht op ongekwalificeerde jongeren van 18 tot 25 jaar in Vlaanderen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt.

Het eerste deel van het project voorziet in een sterke oriëntering van de jongere, waarbij gebruik wordt gemaakt van een actieplan. Dit vormt de basis voor het tweede deel van het project waarin de jongere verder begeleid wordt. Deze begeleiding op maat leidt ertoe dat de jongere uitstroomt naar duurzaam werk of beter technisch/praktisch gekwalificeerd is om de arbeidsmarkt te kunnen betreden, en dit dankzij de opstart van een kwalificerende opleiding.

Tijdens de infosessie ESF 2014-2020, eind januari 2015 georganiseerd door het departement, werd het nieuwe ESF-programma kenbaar gemaakt, waaronder ook de oproep inzake WIJ!-projecten. Deze oproep, waarop alle organisaties met rechtspersoonlijkheid kunnen intekenen, wordt opengesteld van 1 februari 2015 tot en met 31 maart 2015. Voor de volgende 3 jaar wordt voorzien in een totaal van 6200 begeleidingen met een budget van 18 miljoen euro. De kosten worden voor 40 procent gefinancierd vanuit het ESF en voor 60 procent vanuit het Vlaamse cofinancieringsfonds.

We hebben begrepen dat heel Vlaanderen vanaf heden wordt betrokken. Het oude systeem bleef beperkt tot de dertien centrumsteden. In het nieuwe systeem zou ook 'sport' worden opgenomen in de begeleiding, en zullen ook promotoren zelf jongeren naar trajecten kunnen toeleiden.

Minister, naar aanleiding van de ESF-oproep inzake WIJ!-projecten heb ik volgende vragen. Het nieuwe systeem wordt uitgebreid naar heel Vlaanderen. Graag had ik dan ook van u vernomen waarom niet enkel de groot- en centrumsteden worden opgenomen zoals dit in het verleden het geval was, maar om in de uitbreiding voor heel Vlaanderen te voorzien.

U hebt aangekondigd dat u ook sport wenst op te nemen in deze projecten. Hoe ziet u die integratie?

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, via de media liet u weten dat Vlaanderen en Europa de komende 3 jaar 18 miljoen euro zullen vrijmaken om het aantal WIJ!-trajecten voor jongeren zonder diploma gevoelig uit te breiden tot ongeveer 6200. Het actieterrein wordt uitgebreid tot heel Vlaanderen en beperkt zich dus niet langer tot de centrumsteden. Ik heb hierover al een schriftelijke vraag gesteld in december 2014. Daaruit bleek dat 2981 van de 3710 voorziene WIJ!-trajecten waren ingevuld, niet allemaal dus.

Reeds in oktober vorig jaar maakte u de ambitie kenbaar om jongeren met een foute werkhouding in te schakelen in een sportclub. Als onderdeel van de WIJ!-trajecten zouden jongeren zo worden klaargemaakt voor de arbeidsmarkt. U verantwoordde dit door te stellen dat sporten winnen en verliezen is, samen eenzelfde doel nastreven, op tijd zijn, scoren en anderen laten scoren, motiveren, kritiek geven, kritiek krijgen, doorzettingsvermogen, kameraadschap en verantwoordelijkheid nemen. Dat zijn allemaal competenties, zo stelde u, die ook op de werkvloer heel goed van pas komen. Ik kan dat trouwens beamen.

Uit het antwoord op mijn vraag om uitleg van 8 januari bleek dat de concretisering van het project nog niet rond was. Er werd toen een kortlopend onderzoek over laaggeschoolden, werk en sport van professor Marc Theeboom en Zeno Nols van de VUB opgeleverd. Uit de conclusies bleek onder meer dat 'de kortgeschoolde' niet bestaat, dat er zowel generieke als professionele competenties in aanmerking komen om te verbeteren, dat er diverse settings mogelijk zijn om jongeren in sportclubverband in te schakelen en dat sport met betrekking tot werkgelegenheid het beste wordt uitgebouwd in samenwerking met andere sectoren zoals Welzijn, Werk, en Onderwijs.

Vandaag is het aangekondigde project al een stuk concreter geworden en kan het ingepast worden in de nieuwe WIJ!-trajecten die de volgende drie jaar worden gepland. Bij de aankondiging wees u op de noodzaak van een evaluatie van de instapstages. Deze federaal ontwikkelde maatregel werd ingepast in de drietrapsraket ter bestrijding van de jeugdwerkloosheid, maar die kende, wellicht wegens van een aantal stringente bepalingen met betrekking tot de toetreding tot de maatregel, geen groot succes in Vlaanderen. Vandaar dat u openlijk vraagtekens plaatste bij de zinvolheid van de maatregel.

Worden er specifieke criteria vastgelegd om het aantal WIJ!'s te verdelen over de verschillende Vlaamse steden en gemeenten en te spreiden in de tijd? Zo ja, welke? Blijft het aantal toegewezen WIJ!'s aan centrumsteden ook voor de toekomst behouden of wordt dit aantal aangepast? Hoeveel respons hebt u gekregen op uw brief naar de verschillende sportclubs en federaties? Welke rol zien zij zichzelf spelen in het stelsel? Zal er bij het inschakelen van sportclubs gebruik worden gemaakt van wetenschappelijk onderzoek dat aantoont welke

sporten welke competenties ontwikkelen bij de jongeren? Gaat het dan vooral om het aanscherpen van bestaande competenties of het aanleren van nieuwe vaardigheden? Wordt een plan ontwikkeld dat bepaalde sporten aan bepaalde doelgroepen gaat koppelen, zoals teamsporten voor mensen die moeten werken aan hun vaardigheden om in een groep te kunnen functioneren of precisiesporten voor mensen die problemen hebben met concentratie? Zullen het alleen de VDAB-consulenten zijn die een inschatting maken van de jongeren en hen dan een bepaalde sportclub adviseren voor een WIJ!-traject of worden er nog andere actoren betrokken bij het bepalen van de match tussen jongere en sportclub? Zult u op korte termijn werk maken van uw aankondiging om de instapstages te evalueren op hun zinvolheid? Tegen wanneer komt hierover duidelijkheid en hebt u reeds een alternatief achter de hand?

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Mevrouw Yasmine Kherbache (sp.a): Ik heb nog twee aanvullende vragen. In 2012 was er een oproep van 11 miljoen euro voor 3200 trajecten met maximumbedragen van 4000 euro per traject. De oproep 2014 voorziet in 18 miljoen euro voor 6200 trajecten, met slechts een maximumbedrag van 2600 euro per traject. Wat is de stand van zaken van de vorige oproep uit 2012? In januari zouden er 2981 van de 3710 ingevuld zijn. Wellicht hebt u een zicht op het afronden van de oproep en de evaluatie van de resultaten. Ik heb nog een vraag over de aanpassing van de subsidiëring. Hoe denkt u dezelfde of betere resultaten te behalen met minder geld per traject? Mikt u op dezelfde promotoren om WIJ!-trajecten aan te dienen als in de vorige oproep?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw Kherbache, u vraagt naar de stand van zaken van de vorige oproep uit 2012. Op 31 december 2014 waren 3136 trajecten van de 3200 opgestart. De trajecten kunnen nog tot en met 28 februari 2015 opstarten. Van deze 3136 trajecten waren er 911 afgesloten. Alle trajecten moeten in principe afgesloten zijn op 31 december 2015.

Een tweede luik vragen betreft minder geld per traject en dezelfde promotoren. In de nieuwe WIJ! worden de trajecten gefinancierd op basis van de gemaakte kosten, net zoals bij de huidige. Voor de technische uitleg verwijs ik naar de fiches op de website van het ESF-Agentschap. De verlaging van de maximumkosten per traject heeft te maken met de evaluaties die er gemaakt zijn en de nood om de financiering te stroomlijnen voor alle oproepen waarbij kwetsbare doelgroepen begeleid worden. De oproep staat open voor alle geïnteresseerde organisaties. Het mogen dezelfde zijn, maar ook nieuwe zijn welkom.

Mijnheer Hofkens, u vraagt naar de reden waarom ik niet enkel naar de groot- en centrumsteden mik. Jeugdwerkloosheid komt voornamelijk voor in centrum- en grootsteden, maar daar niet alleen. Ik bekijk het vanuit de nood van de jongeren. Daarom vond ik het beter om de oproep uit te breiden over de hele groep ongekwalificeerde jongeren om een structurele aanpak te kunnen doen. Ik vind het moeilijk om te zeggen dat iemand de pech heeft niet in een centrumstad te wonen. Ik vind dit een juiste uitbreiding.

Mevrouw Talpe vroeg of er niet op de verkeerde plaatsen zal worden ingezet. De oproep richt zich op het Vlaamse Gewest, dat zal worden ingedeeld in percelen. Hier wordt gekozen voor RESOC-gebieden, om een goede schaalgrootte te hebben per project. Per gebied wordt een aantal vooropgesteld. Die aantallen gebeuren op basis van de jeugdwerkloosheid. Op die manier hebben we een mooie link gemaakt. De verdeelsleutel kunt u terugvinden in de oproepfiche. Ik zal dat hier niet per RESOC naar voren brengen. De jeugdwerkloosheid is globaal gezien het grootst in de centrumsteden. De aantallen van de RESOC's in die

gebieden zal dan ook hoger zijn. Daarom wordt wel gevraagd om de projecten in de eerste plaats uit te voeren vanuit de centrumsteden.

Er zijn heel veel vragen gesteld over de specifieke rol voor sport. De oproep verloopt als volgt. Via de ESF-oproep hebben intekenende promotoren – zij die jongeren naar werk zullen begeleiden – de mogelijkheid om in een sportproject te stappen en als piloot te fungeren. Dit kan betekenen dat actoren uit de sportsector door geïnteresseerde promotoren tijdens deze intekenperiode al gepolst kunnen worden om deel uit te maken van een partnerschap. Dat is de filosofie.

Dan kom ik meteen bij de betrokkenheid van sportactoren naast VDAB-consulenten. We zullen ervoor zorgen dat ze mee betrokken worden bij de match tussen jongere en sportclub. De projectvoorstellen die zullen worden ingediend, worden zoals alle projectvoorstellen beoordeeld door ESF. Voor de projecten met een sportcomponent wordt het domein Sport nauw betrokken. De matching van individuele jongeren met projecten die sportcomponenten bevatten, gebeurt tijdens de oriënteringsfase, nadat de jongere is toegeleid naar een WIJ!-traject door VDAB. Bij de oriëntering beslist de jongere samen met de begeleider, en mogelijk sportactoren, wat de concrete kenmerken van het traject zullen zijn, met inbegrip van sport. De vraag is eerst of het nodig en belangrijk is dat er een sportcomponent is en of de jongere er iets van kan bijleren.

De sportcomponent is slechts een onderdeel van het ganse oriënterings- en begeleidingstraject. Het gaat hier niet om directe tewerkstelling in de sportclub of in de sportfederatie. Het kan, maar dan gaat het om een stage zoals bij een ander bedrijf. Het gaat wel om een competentie- en attitudeversterking in een lokale sportsetting. Het is te vergelijken met een opleiding waarin iemand wordt getraind in een of andere attitude of competentie. Dat is de bedoeling van de sportcomponent.

Mevrouw Talpe, u vroeg naar de respons. Ik heb heel veel bemoedigende telefoontjes gekregen van sportclubs en federaties die interesse hebben. Ik kan nog niets zeggen, want de indieningsdatum loopt tot 31 maart 2015. Dan zal duidelijk zijn wie de stap mee zet.

Verder vraagt u naar wetenschappelijk onderzoek. Er is zo'n onderzoek dat aantoonde welke sporten welke competenties ontwikkelen bij de jongeren. Het inschakelen van de sportclubs gebeurt op basis van de individuele nood van de jongeren, zoals in het onderzoek wordt aangetoond. Er zal eerst een oriëntering uitgevoerd worden. Hiervoor kan wetenschappelijk onderzoek als achtergrond gebruikt worden. We gaan altijd uit van het belang van de jongere. Het is een traject voor de jongere en niet voor de sportclub.

U vraagt ook, mevrouw Talpe, of de inzet van de jongeren zal gebeuren in functie van het aanscherpen van bestaande competenties of eerder in functie van het aanleren van nieuwe vaardigheden. Beide kunnen aan bod komen. Dit is zonder twijfel maatwerk.

Een verder aspect van de sporttrajecten betreft de vraag of een plan wordt ontwikkeld dat bepaalde sporten aan bepaalde doelgroepen zal koppelen. De keuze van de sport zal afhankelijk zijn van de nood van de jongeren. In een eerste fase van de begeleiding wordt gekeken naar de competenties van de betrokken jongeren en de belemmeringen die de jongeren heeft om de arbeidsmarkt te betreden. In die fase wordt gekeken of een sporttraject daarin zou kunnen helpen en zo ja, welke sport de beste is. Dan moet er interesse zijn van de club en de jongere om het als een onderdeel op te nemen.

U vraagt ten slotte of ik de instapstages zal evalueren. Ik ben dat inderdaad van plan. Maar sta me toe om nu te focussen op de WIJ!-trajecten en IBO, wat een volwaardig geheel vormt.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Ik ben blij dat u voor het luik sport het accent op ondersteuning legt zonder dat het een doel op zich is. Competentieversterkend werken is erg belangrijk. Het is cruciaal dat dit tot resultaten leidt en dat er een evaluatie komt van wat het oplevert. Het is een sprong in het duister. De bedoeling is om een betere situatie te creëren voor de jongere om de competenties te versterken.

Ik sta er heel positief tegenover dat u uitbreidt naar heel Vlaanderen. Jeugdwerkloosheid heb je overal.

De verdeling volgens RESOC lijkt me een goede verdeling, maar dat zullen we opvolgen en eventueel kijken of er moet worden bijgestuurd.

Mevrouw Yasmine Kherbache (sp.a): In uw antwoord zei u dat de kostdekking van de trajecten is aangepast na een evaluatie. Is die beschikbaar?

Minister Philippe Muyters: Ik weet niet of er een evaluatie is gebeurd of dat het op basis was van ervaringen. Ik zal dat navragen. Bij ESF worden er kosten gemaakt. Op basis daarvan wordt men betaald. Vanuit die ervaring kan duidelijk worden dat de kostprijs lager ligt dan was begroot. Als het om een evaluatie gaat, zijn er meer elementen dan puur de eenvoudige deling van de uitbetaalde kost ten opzichte van een plaats. Ik zal het navragen en aan de secretaris bezorgen.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.